

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.095 van 9 oktober 2000
in de zaak A. 92.974/IX-2430.**

In zake : Paul BLONDEEL,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaten P. HOFSTRÖSSLER, H. VANPARYS en
S. TAILLIEU,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Goedheidstraat 5-7.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Paul BLONDEEL
op 26 juni 2000 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het koninklijk
besluit van 27 april 2000 waarbij Luc VAN HOOGENBEMT
benoemd wordt tot raadsheer in het Hof van Cassatie;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging
vordert van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur-
generaal M. ROELANDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 5 september 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 september 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat P. HOFSTRÖSSLER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. De vacature voor het ambt van raadsheer in het Hof van Cassatie, vrijgekomen ingevolge het emeritaat van voorzitter HOLSTERS, wordt aangekondigd in het Belgisch Staatsblad van 31 augustus 1999. Zowel verzoeker als Luc VAN HOOGENBEMT stellen zich kandidaat.

1.2. Op 29 oktober 1999 wordt Luc VAN HOOGENBEMT met 24 stemmen als eerste kandidaat voorgedragen door de Algemene Vergadering van het Hof van Cassatie. Verzoeker behaalt 4 stemmen.

Bij de tweede stemronde wordt verzoeker als tweede kandidaat voorgedragen met 18 stemmen.

1.3. Na een hoorzitting op 17 november 1999, draagt de Kamer van volksvertegenwoordigers Luc VAN HOOGENBEMT voor als eerste kandidaat met 71 stemmen, tegen 51 stemmen voor verzoeker. Verzoeker wordt als tweede kandidaat voorgedragen met 118 stemmen.

1.4. Op verzoek van de minister van Justitie brengt de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie op 24 maart 2000 over beide kandidaten collegiaal advies uit. Na te hebben verwezen naar de voordrachten die het Hof zelf heeft gedaan, vervolgt hij :

"De voordracht van de Heer Raadsheer Van Hoogenbemt als eerste kandidaat is klaarblijkelijk verantwoord niet alleen door zijn persoonlijke kwaliteiten maar ook door het feit dat hij afkomstig is uit hetzelfde rechtsgebied als voorzitter Holsters, wiens opvolging aanleiding geeft tot de benoeming waarvan sprake".

1.5. Bij koninklijk besluit van 27 april 2000 wordt Luc VAN HOOGENBEMT benoemd tot raadsheer in het Hof van Cassatie. In de aanhef van dat besluit wordt verwezen naar zijn voordracht als eerste kandidaat zowel door het Hof van Cassatie als door de Senaat (lees : Kamer van volksvertegenwoordigers) en wordt overwogen "dat deze voordrachten klaarblijkelijk verantwoord zijn door de persoonlijke kwaliteiten van betrokkene".

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat verzoeker wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft aanvoert dat hij een ernstig moreel nadeel ondergaat, daar hij als minderwaardig wordt beschouwd en klaarblijkelijk ongeschikt wordt bevonden; dat hij daarbij verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State, meer bepaald naar het arrest nr. 84.650, MOYERSOEN, van 13 januari 2000, waarin werd gesteld "dat een moreel nadeel uiteraard subjectief is, dus moeilijk herbeoordeeld kan worden door de rechter en derhalve door hem alleen dan afgewezen kan worden wanneer de gegevens waarin het steun zoekt in feite onbewezen zijn of in rechte niet relevant of wanneer het op het stuk van ernst en moeilijke herstelbaarheid niet door een redelijk denkend en voelend mens kan worden ingeroepen"; dat verzoeker voorts betoogt dat de benoemde kandidaat specifieke ervaring zal kunnen opdoen, die verzoeker intussen als raadsheer in het hof van beroep niet kan verwerven, waardoor hij na eventuele vernietiging in een mindere positie zou staan;

2.2.1. Overwegende dat inzake benoemingen in de regel een moreel nadeel wordt hersteld door de morele genoegdoening welke een -overigens met terugwerkende kracht geldende- vernietiging van de bestreden benoeming verleent; dat uitzonderlijk kan worden aangenomen dat het moreel nadeel enkel door een schorsing van de bestreden benoeming wordt weggenomen of vermeden, wanneer daarvoor specifieke redenen gelden; dat in deze zaak verzoeker louter in algemene bewoordingen aanvoert dat hij als minderwaardig of niet geschikt wordt bevonden; dat echter, doordat hij zowel door het Hof van Cassatie als door de Kamer van volksvertegenwoordigers voor een benoeming tot raadsheer in het Hof van Cassatie wordt voorgedragen, zij het op de tweede plaats, zulks beduidt dat hij tweemaal geschikt en waardig werd bevonden om dat hoog gerechtelijk ambt te bekleden, en het zeker niet als een blijk van minachting of afkeuring kan

worden beschouwd; dat in zoverre verzoeker steun zoekt in het door hem aangehaalde arrest MOYERSOEN, dient te worden opgemerkt dat dit arrest de beoordeling van een moreel nadeel door de rechter niet uitsluit, enkel moeilijker noemt; dat de in deze zaak door verzoeker aangevoerde gegevens om zijn moreel nadeel te staven bovendien moeten worden beschouwd als in feite onbewezen;

2.2.2. Overwegende dat wanneer de benoemende overheid ten gevolge van de vernietiging van een benoemingsbesluit opnieuw de titels en verdiensten van de kandidaten moet beoordelen, zij geen rekening vermag te houden met de ervaring welke de kandidaat wiens benoeming vernietigd werd inmiddels heeft opgedaan; dat wat dat betreft ter zake overigens moet worden vastgesteld dat verzoeker momenteel zelf een tijdelijke opdracht vervult bij het Hof van Cassatie en zodoende zich vertrouwd kan maken met de cassatietechniek;

2.2.3. Overwegende dat verzoeker het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet heeft aangetoond,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen oktober 2000, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	L. LAVRYSEN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.